

Džínový smutky - vlastní

Džínový smutky

D

Letí nad krajinou éro, zalétává do mraků,
čistí obzor lidských dálek, zasněžených bodláků.

G A7 D G
Lidé pozorují zpříma, poslouchají hudbu křídel téměř ptačích,
D A7 D
ruce roztáhnou a padají mezi díla chrobáků.

Potkáváme každý ráno, každé večer, jak se dá.
Do očí se nedíváme a jsme někde, kde se zdá.
Smutný, šedivý a prázdný kostým Pierota někde v koutě visí,
sny nám umírají mladý, ať nám vlezou na záda.

Emi A7 D
R: Zakouřený sál a kytary zvoní,
Emi A7 D
záda narovnej se, v koutě růže voní.
G A7 D G
Dejte víru nám a přijdem první, vezmem šaty sálový,
D A7 D
zatím vydrží nám všechny smutky džínový.

Letí nad krajinou éro, kdysi tady lítal čáp.
Pod tou hřívou dlouhejch vlasů zůsta a ne jeden chlap.
Čekání a bezvýchodnost rukou váže šátky na očích,
zatím stojíš, potom nevíš, kam bys vlastně rovně šláp.

Kostky dlažební se táhnou až k okraji obzoru,
vymydlení, ostříhaní ptáci nevylétnou nahoru,
nejdou sami, kdo se k sobě staví jako skály žulový,
i když malé jsou, tak uvnitř nosí srdce z mramoru.

R: Zakouřený ...